

VALENTE

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Nr. 3
iunie, 2017

VALENȚE

Revista cadrelor didactice

Școala Gimnazială „Alexandru Vaida –Voevod”, Cluj-Napoca

Nr. 3 - iunie, 2017

Colectivul de redacție

1.

Prof. Dana Pupeză

Coperta

**Director adjunct,
Prof. Maria Verebei**

ISSN 2393-3739

CUPRINS

1. Final de proiect european implementat cu succes în școala noastră, dir. adj. Maria Verebei.....	pg. 4
2. Urme, prof. Călina Pop, prof. Gabriela Bucur.....	pg. 8
3. Povestea eșecurilor mele, prof. Cătălina Cocan.....	pg. 10
4. Sportul leagă prietenii, prof. Ana Luca.....	pg. 12
5. Repere metodologice în adordarea elevilor cu CES, prof. Lucia Groza, prof. Dana Șerb, prof. Vasile Popa.....	pg. 13
6. Songdo, orașul viitorului, prof. Alexandru Nicoară.....	pg. 16
7. O floare numită Paști, prof. Voichița Șimon.....	pg. 20
8. Festivalul muzicii clasice în școlile noastre, prof. Valeria Tite, prof. Monica Chiorean	pg. 21
9. Tratarea diferențiată a elevilor la orele de limba franceză, prof. Magdalena Dănilă.....	pg. 25
10. Internetul – prietenul sau dușmanul copiilor?, prof. Maria Verebei.....	pg. 27

Final de proiect european implementat cu succes în școala noastră

Director adjunct, Maria Verebei

În perioada septembrie 2014 – iunie 2017, școala noastră a fost implicată în proiectul european Erasmus +KA₂ "Discovering Europe", co-finanțat de Comisia Europeană, prin Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, prin care experiența europeană a instituției noastre s-a îmbogățit, grație unui grant în valoare de peste 19.000 de euro și a participării a zece școli, din zece țări europene:

- ✍ Szkola Podstawowa Nr 2, Gliwice, Polonia – coordonator de proiect
- ✍ Escola El Castellot, Cataluňa, La Múnia – Castellví de la Marca, Spania
- ✍ Openbare Daltonschool De Gondelier, Olanda
- ✍ Prototylo Peiramatiko Dimotiko Sxoleio Panepistimiou Patron, Dytiki Ellada, Grecia
- ✍ Pielaveden Yhtenäiskoulu, Pielavesi, Finlanda
- ✍ Istituto Comprensivo Li Punti, Sardegna, Italia
- ✍ Grund- und Mittelschule Dinkelscherben, Bayern, Germania
- ✍ Școala Gimnazială „Alexandru Vaida-Voevod”, Cluj-Napoca, România
- ✍ Catton Grove Primary School, Norwich, Marea Britanie
- ✍ Osnovna šola Križe, Gorenjska, Slovenia

Proiectul "Discovering Europe" a implicat trei seturi de activități distincte care s-au desfășurat în paralel în toate țările participante:

- Teach and Learn (Predă și învață!) – activități desfășurate virtual (prin folosirea metodei „webquest”) și real (prezentări, expoziții de proiecte)
- Connect and Play (Conectează-te și joacă-te!) – activități desfășurate strict virtual (E-Twinning)
- Collaboration and Communication (Colaborare și comunicare) – activități desfășurate strict real (în timpul mobilităților)

În cadrul proiectului, au fost explorate noi strategii pentru reconsiderarea proiectării didactice și a managementului clasei dintr-o perspectivă care să permită dezvoltarea personalității elevului, indiferent de potențialul acestuia, în scopul cultivării entuziasmului natural de a învăța, a curiozității și creativității elevilor, însușiri care, deși prezente la fiecare copil care intră în școală pentru prima dată, sunt de multe ori diminuate serios, după doar câțiva ani de educație formală.

Accentul s-a pus pe folosirea metodelor interactive de predare-învățare și pe stimularea lucrului în echipă, sub supravegherea profesorilor de specialitate (folosind metode precum: webquest – *transmiterea de informații on-line*, PBL – *învățarea prin intermediul proiectelor*, peer-learning – *învățarea de la colegi/elevi de aceeași vârstă din alte țări*, learning-by teaching – *învățarea prin predare*).

Ca urmare a proiectului, echipa școlii a obținut rezultate calitative cu impact referitor la:

- 22 elevi care, prin comunicarea cu colegii din școlile europene, și-au îmbunătățit comunicarea în limba engleză, abilitățile sociale și interculturale, stimulându-se astfel încrederea în sine și stima de sine. Deoarece au utilizat diferite canale de comunicare, în special virtuale, ei și-au dezvoltat, de asemenea, competențele digitale.

- 16 profesori cu competențe profesionale îmbogățite prin utilizarea metodelor de învățare personalizate, inclusiv referitoare la dobândirea de cunoștințe despre noile pedagogii, despre aplicarea diverselor strategii didactice.

- 4 cadre didactice participante la mobilități și care au împărtășit din experiența acumulată, prin diseminările pe care le-au susținut în rândul colegilor.

Sfârșitul lunii iunie 2017 a reprezentat punctul final al proiectului "Discovering Europe", școala noastră găzduind, în perioada 5-9 iunie, ultima reuniune de proiect. Au fost cinci zile pline în care oaspeții noștri nu au avut aproape nicio clipă de răgaz.

Astfel, luni, întrucât în școlile românești era zi liberă, activitățile s-au desfășurat în afara școlii, respectiv o excursie ghidată la Cetatea „Alba Carolina” și la mănăstirea „Dumbrava”.

Ziua de marți a fost dedicată deschiderii oficiale a activităților din cadrul proiectului, turului școlii, lecției de istorie și vizitării orașului.

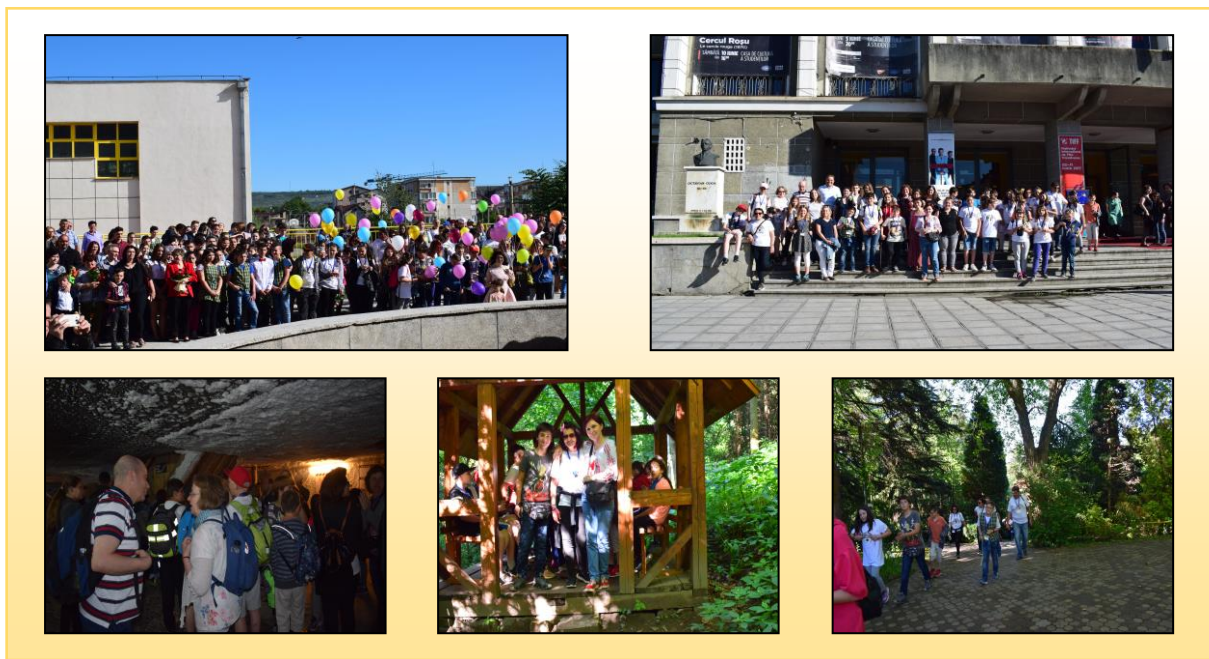
Miercuri a fost ziua în care elevii școlii noastre, din clasele III-VII au beneficiat de lecții susținute de către elevii străini, apoi s-a desfășurat o întâlnire cu tradițiile și meșteșugurile populare ale zonei - vizită la „Zestrea”, precum și o întâlnire a coordonatorilor de proiect.

Joi a fost o zi mai specială, când oaspeții noștri au făcut cunoștință cu frumusețile țării noastre, în cadrul unei lecții de geografie, cu tradițiile românești, în cadrul unor lecții de dans și activitate practică – cusături, dar și în cadrul unui spectacol artistic de excepție susținut de elevi și cadre didactice ale școlii. Ziua s-a încheiat cu acordarea de diplome participanților și cu o cină festivă la care au fost prezenți toți cei implicați în proiect (elevi, cadre didactice, părinții care au găzduit elevii străini).

Dimineața zilei de vineri a fost dedicată unui moment special – festivitatea de absolvire a claselor a VIII-a, după care, participanții la proiect au efectuat vizite la Salina Turda, Zooparc Ciurila, Grădina Botanică din Cluj-Napoca.

„Principalul scop al acestui proiect a fost creșterea motivației înspre învățare în rândul elevilor de 10-11 ani, prin folosirea metodelor interactive și deschidere spre transdisciplinaritate și multiculturalitate, la nivel european”, declară prof. Cătălina Cocan, coordonatorul proiectului.

În concluzie, acum, la finalul a trei ani de muncă intensă, dar și interesantă, considerăm că participarea noastră la Proiectul de Parteneriat Strategic între școli Erasmus+, ”DISCOVERING EUROPE”, a adus un plus de valoare instituției noastre, prin realizarea legăturii cu școli din alte țări și prin posibilitatea inițierii de noi parteneriate, iar pentru cadre didactice și elevi a însemnat o conștientizare a resurselor proprii, care acum, au început să fie din ce în ce mai bine puse în evidență. Deși programele școlare și viziunile asupra sistemului educațional diferă în mod vizibil de la țară la țară, există aspecte generale comune, se poate coopera și studia acest teren comun, demonstrând că există elevi și profesori fără frontiere, iar singurul scop viabil al educației, oferite de orice școală europeană, este calitatea acesteia.

Felicitări tuturor celor care au făcut ca acest proiect să fie o reușită!

Urme

Prof. Călina Pop

Prof. Gabriela Bucur

Motto:

*Toți oamenii mari au fost mai întâi copii. Numai
că puțini dintre ei își mai amintesc.*

(Antoine de Saint- Exupéry)

Pe drumul vieții, ne intersectăm pașii și clipele în felurite moduri. Sunt oameni care ne ating doar în treacăt, sunt oameni care-și văd, cumiți, de propria cale, dar care deviază cursul drumului nostru, sunt oameni de la care primim lecții, care ne luminează cărarea.

Putem lăsa urme divers colorate în sufletele celor pe care-i atingem. Ne-am întrebat, oare, ce lăsăm în sufletul unui copil? Ritmul trepidant al vieții ne permite de prea puține ori să privim în urma noastră și să reflectăm. Predarea nu implică doar cunoștințe, competențe, ci și dezvoltarea unor atitudini, valori, pe scurt, formarea caracterului. Un profesor este și un actor care se implică și conferă noi înțelesuri vieții, în procesul educației. Creativitatea, flexibilitatea au rol important în acest sens. Conceptele-cheie, tehnicile și strategiile adecvate, feedbackul, evaluarea, capacitatea de interacțiune, dezvoltarea responsabilității, autocunoașterea sunt deosebit de relevante. Suntem conștienți de faptul că prin neștiute legături, o misterioasă continuitate ne unește în gânduri și simțiri, pecete a unei TAINICE IUBIRI? Suntem o simfonie de unde, de vibrații. Totul se transmite.

Sunt culori prin care sufletul devine mai viu atunci când un alt suflet a fost atins de pace, când am adus un zâmbet pe un chip, când un strop de bucurie în viață am prelins, când am aprins speranța într-o inimă întristată, când am stins temeri, când am dăruit o rază de iubire, când un praf de fericire, pe aripi, s-a prins. Depinde de noi ce culori folosim pe pânza vieții, cum îi influențăm pe ceilalți. Uităm adesea să ținem aproape de inimile noastre darul bucuriei. Frumusețea unei clipe poate dura o veșnicie. „Să căutați întotdeauna Frumusețea, să mergeți spre ea, să o închideți în camera sufletului vostru și să o îmbogățiți mereu. Vă rog, cu glas de iubire, să n-o pierdeți prin faptele voastre, să n-o pătați. Feriți-vă de primejdiile dorinței nemăsurate!” (A. Lascarov-Moldovanu)

Un copil ar trebui să știe că fericirea sălășluiește înlăuntrul său, acolo trebuie căutată. Are nevoie de ajutor ca s-o găsească, în liniște, în taină, blând, gingaș, delicat. Limbajul constituie, de multe ori, o sursă de neînțelegeri. În consecință, acesta este rolul principal al profesorului: să-i arate copilului că cea mai importantă călătorie este călătoria spre tine însuși. În oceanul adânc se află perla desăvârșită. Însă trebuie să rătăcim prin toate lumile din afară pentru a ajunge la templul cel mai lăuntric. Este nevoie de timp și efort. Aceasta dă importanță „trandafirului” tău.

Și abia atunci privirea va deveni caldă și blândă, plină de dragoste, trecând peste firescul pieritor al lumii, iar fericirea va fi atinsă cu inima, nu cu vârful degetelor. În acel moment vei putea să înfrunți viața cu adevărat.

„Dacă mă-mblânzești”, spune vulpea Micului Prinț, „viața mea va fi însorită. Voi cunoaște un zgomot de pași care va fi diferit de toate celelalte zgomote. Eu nu sunt pentru tine decât o vulpe asemănătoare cu o sută de mii de alte vulpi. Dar, dacă mă îmblânzești, vom avea nevoie unul de celălalt. Tu vei fi pentru mine fără seamăn pe lume. Eu voi fi pentru tine fără seamăn pe lume. Ce înseamnă a îmblânzi? Înseamnă a crea legături. Nu cunoști cu adevărat decât ceea ce îmblânzești și devii răspunzător pentru totdeauna de aceasta. Iată secretul meu. E foarte simplu: nu poți vedea bine decât cu inima. Esențialul este invizibil pentru ochi.” (Antoine de Saint- Exupéry)

Povestea eșecurilor mele profesionale

Prof. Cătălina Cocan

Motto:

„Inima-i ca un cocor, spre țări calde pleacă-n zbor
Atunci când e-n suflet iarnă.
Poate nu le va găsi, poate se va prăbuși,
Dar nu renunță vreodată...”
(Voltaj, De la capăt)

Am aflat recent, și, din nefericire, nu mai știu cine a spus prima dată acest lucru, că fiecare dintre noi se definește mai degrabă prin modalitatea sa de a supraviețui unor eșecuri decât prin comportamentul în vreme de succes.

Povestea a trei dintre eșecurile mele profesionale este mult mai complexă, mai definitorie pentru mine, ca om, și, probabil, mai atractivă pentru cititor, decât cea a succeselor mele profesionale.

Asta pentru că poveștile țesute cu argintiu pe rozul fin al mătășii au iz de *story*, prin urmare de neverosimil placat cu indiferență față de încercările vieții obișnuite, în care ele sunt o pură întâmplare.

În schimb, pânza groasă, aspră, țărănească inspiră încredere și sentimentul lucrului trainic. Textul pe care îl aveți în față este croit din acest fel de material, pe care, desigur, îl îmbogățesc, recurgând la felurite cruciulițe, ciocănele sau nemțioane, adăugând feston, încreț simplu sau lănțișor. Toate în negru și roșu, așa cum îi șede bine unei cusături românești de tăta zâua.

a. Despre depresia profesională

Am trecut, cred, prin depresie profesională (*burnout*), luni la rând. Am avut sentimentul apăsător că mult din tot ceea ce fac nu servește la nimic, sau că, indiferent cât aș munci, nu înregistrez progres la clasele mai dificile. Mi-am spus oful celor care m-au știut asculta, apoi m-am hotărât să devin nomad, să plec dintr-o școală într-alta, pentru a vedea dacă peste tot voi simți același lucru (ultimul pas scontat fiind ieșirea din învățământ). Nu am fost primită de niciuna dintre școlile unde am dorit să-mi depun dosarul de pretransfer; la acel moment, am simțit, dureros, o înfrângere căreia nu i-am înțeles scopul.

Soluția mea:

Citisem undeva că în depresia obișnuită (fără componenta ‘profesională’), apăsarea deasă a vârfurilor degetelor (corespunzătoare lucrului de mână) ajută mult. Atunci am început să cos șorțurile profesorului și ale elevilor și mi-am împodobit ghiozdănelul profesorului-jucăuș. Viața mea profesională a început să se însenineze.

b. Despre participarea la Gala „10 pentru Cluj”

Nu e lucru ușor să ajungi printre finaliștii Galei „10 pentru Cluj”; prin urmare, nici nu am ajuns.

Soluția mea:

Am mulțumirea de a fi participat, pentru prima dată, la un eveniment de o asemenea anvergură de dragul lui Ionuț, unul dintre elevii mei cu cert potențial artistic. Sigur, la această Gală câștigă elevi care au multe premii la concursuri felurite, iar elevul meu drag nu are multe asemenea diplome. Are, în schimb, mulțumirea ca *teacher* ține la el suficient încât să riște un nou eșec.

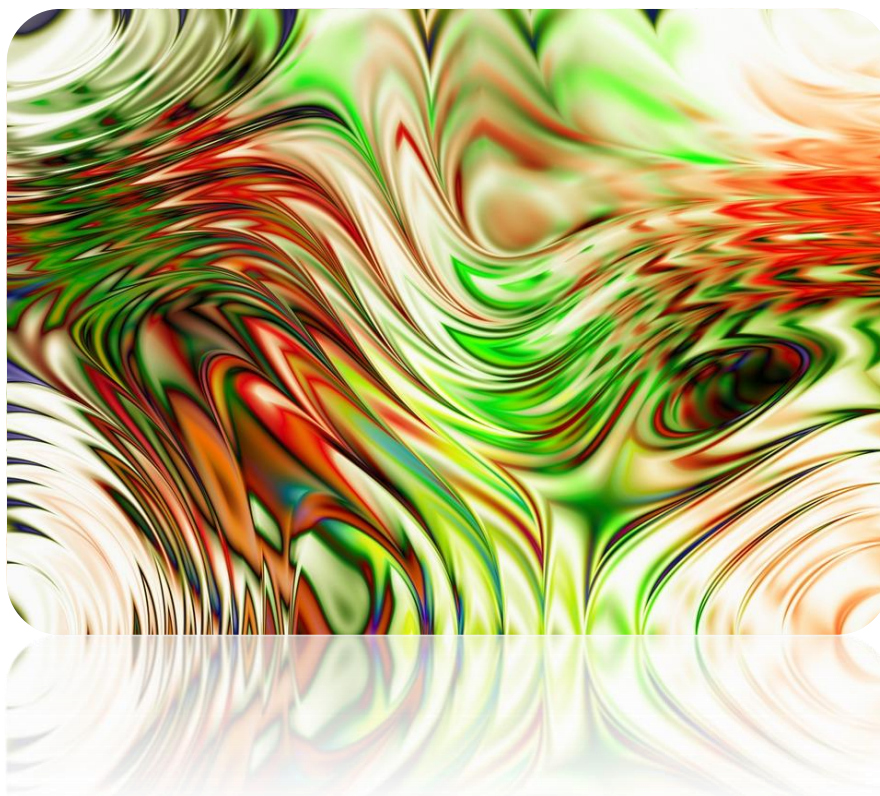
c. Despre participarea la concursurile ELTons

Concursurile ELTons premiază inovația în educație la nivel mondial. La ele, de obicei, participă nume sonore, cum ar fi National Geographic sau Cambridge University Press. Cu nonșalanța începătorului, am avut curajul de a le ține piept cu...șorțulețele profesorului. Cum era de așteptat, nu am câștigat. Nici nu am primit înapoi seturile de șorțulețe muncite zile în șir...

Soluția mea:

Am prins curaj. Voi avea, în continuare, îndrăzneala copilărească de a risca, de a crede atunci când nimeni nu crede.

Nu de alta, dar cred că sunt definită cel mai bine prin modalitatea mea de a supraviețui unor eșecuri decât prin comportamentul meu în vreme de succes.

Sportul leagă prietenii - Proiect județean

Prof. Ana Silvia Luca

Jocul nu are vârstă. El este o lume a copiilor și a oamenilor mari, deoarece tuturor le place și le este necesară deconectarea pe care acesta le-o oferă. Practicarea sportului – prin mijlocirea jocului – înseamnă energie, sănătate și vitalitate, dezvoltând competiția, inițiativa și disciplina. Mișcarea și activitățile sportive ne dau tuturor o anumită libertate. Și, cum cea mai necesară libertate este ... jocul, proiectul „Sportul leagă prietenii!” conceput sub forma unui concurs își propune să-i apropie mai mult pe copii, trup și suflet, de lumea sportului.

Proiectul constă în desfășurarea a trei concursuri sportive în parteneriat școlar- mediul rural-mediul urban, la care participă peste 100 de elevi și peste 9 cadre didactice.

Beneficiarii direcți sunt elevii implicați, iar cei indirecți, membrii comunităților din care provin.

Activitățile cuprinse în calendarul proiectului sunt:

1. **Cupa „Liana Andrașu!”** competiție – fotbal băieți - gimnaziu
2. **Cupa „Primăverii!”** competiție - handbal fete - gimnaziu
3. **Expoziție: „Sunt campion!”**- evidențierea elevilor premiați la diferite ramuri sportive

Impactul educativ estimat asupra grupului țintă

Prevenirea și corectarea devierilor comportamentale, formarea conduitei și a conștiinței elevilor în spiritul respectului față de un mod de viață sănătos, conferă identitate, dau puterea spre viitor. Prin acest proiect dorim să întărim comportamente pozitive și să formăm convingeri de viață sănătoasă („Mens sano en corpore sano”). Totodată, urmărim dezvoltarea simțului estetic și aplecarea spre frumos a elevilor, promovarea valorilor fizice și psihice și redescoperirea interesului pentru practicarea unui sport, a beneficiilor pe care le aduce acest fapt elevilor, toate menite să promoveze activitatea sportivă în rândul elevilor și al membrilor comunității.

Proiectul promovează colaborarea între elevi, cadre didactice și părinți; facilitează schimbul de experiență între școli și dezvoltarea spiritului competitiv al participanților.

Speranța noastră este că prin acest proiect vom reuși să stimulăm dorința copiilor de a desfășura activități de mișcare și sporturi pe măsura posibilităților proprii, să educăm trăsăturile de voință, disciplina colectivă, simțul ordinii, respectul de sine, inițiativa și interesul pentru performanță.

Urmărim proiectarea și desfășurarea unor activități care să cultive gustul pentru sport și mișcare, adaptarea strategiilor pentru a răspunde nevoilor de mișcare ale tuturor copiilor, stimularea implicării părinților în activitatea unității și crearea unui mediu sigur și sănătos pentru toți. Interesul manifestat față de acest proiect conduce la dezvoltarea unor abilități și deprinderi specifice, la dezvoltarea spiritului de echipă, precum și la valorificarea potențialului intelectual și creativ al fiecărui participant. De asemenea, prin acordurile parteneriale, se îmbunătățesc relațiile dintre factorii educaționali implicați în proiect și se realizează un schimb de experiență util procesului instructiv-educativ. Reușita proiectului poate determina interesul mai multor factori educaționali de a se implica în acesta, în următorii ani școlari.

Repere metodologice în abordarea elevilor cu C.E.S

Prof. Lucia Groza, Prof. Niculina Șerb, Prof. Vasile Popa

Dizabilitatea este un fenomen complex, multidimensional și în dinamică, este parte a condiției umane. Oricine poate ajunge la o situație de dizabilitate rezultată din interacțiunea condițiilor de sănătate cu mediul în care persoana trăiește, se dezvoltă și își desfășoară activitatea.

Abordarea copiilor cu dizabilități și/sau C.E.S are la bază următoarele principii specifice:

- * respectul pentru capacitatea de evoluție a copiilor cu dizabilități și/sau C.E.S, focalizarea pe potențialul de dezvoltare al acestora și exprimarea încrederii în acest potențial;
- * asigurarea caracterului holistic, multidimensional din perspectiva unei abordări complexe a componentelor relevante ale dezvoltării individuale, în mod deosebit, abilitățile și deprinderile motorii, performanțele cognitive, statusul emoțional și social, comunicarea;
- * respectarea caracterului unitar al evaluării, pentru toți copiii cu dizabilități și/sau C.E.S, din punct de vedere metodologic și etic;

Toți copiii care au certificate de orientare școlară și profesională beneficiază de un plan de servicii individualizat care are ca obiectiv facilitarea și integrarea școlară și profesională, valorificarea potențialului intelectual, emoțional și aptitudinal al acestora, contribuind astfel la incluziunea socială.

Din această perspectivă, școala integratoare trebuie să asigure măsurile de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de mediu și atitudinale care împiedică participarea deplină și efectivă a persoanelor cu dizabilități în societate, în condiții de egalitate cu ceilalți, prin adaptarea rezonabilă a unității de învățământ în care învață copilul, accesibilizarea mediului fizic, informațional și de comunicare, adaptată la tipurile de dizabilitate, de exemplu folosirea tehnologiilor și dispozitivelor asistive.

Necesitățile educaționale suplimentare care definesc C.E.S reprezintă nevoi identificate și observate, în dinamica dezvoltării copilului, de cadrul didactic care lucrează direct cu copilul, profesorul itinerant și de sprijin, alte cadre didactice, personalul serviciului de evaluare și orientare școlară și profesională, precum și de medicul de specialitate care stabilește diagnosticul potențial generator de deficiență/afectare și/sau dizabilitate sau diagnosticul de tulburare/dificultate de învățare. Necesitățile educaționale suplimentare pot fi: adaptare curriculară realizată de profesorul itinerant și de sprijin împreună cu cadrele didactice, strategii didactice diferențiate prin utilizare de fișe de lucru și fișe de evaluare individualizate, demers didactic individualizat/personalizat, utilizarea de caractere mărite, terapie logopedică etc.

Adaptarea curriculară se referă la orice măsură prin care se accesibilizează curriculum-ul național în raport cu nevoile speciale/ cerințele educaționale speciale ale elevilor. În acest context se pot stabili mai multe niveluri de adaptare, de la adaptarea contextului fizic, a metodelor de predare și până la adaptarea conținuturilor și cerințelor curriculare.

În funcție de simptomatologia copiilor cu tulburări specifice de învățare se recomandă asigurarea instrumentelor compensatorii, a măsurilor de dispensare și evaluare adaptată:

Dislexia

Simptomatologie: citire lentă, fără cursivitate, cu multe greșeli (confuzii, omisiuni, inversiuni, repetiții sau adăugări de litere); are dificultăți în înțelegerea textului citit, dificultăți în povestirea textului citit; dificultăți în memorarea textului, poeziei; greșește frecvent rândul în citirea textului; nu citește cu plăcere; citește mai greu în fața celorlalți;

Măsuri compensatorii: computer/tabletă cu software - sintetizator vocal, care transformă tema de citire într-o temă de ascultare; citirea se poate face de către un coleg, profesor; aparat de înregistrare care permite elevului să își completeze notițele în timpul lecției (tabletă, reportofon, etc.); hărți mentale, scheme conceptuale ale unității de studiu; manuale și cărți în format digital (audio-book); dicționare, vocabulare digitale, tabele cu: lunile anului, anotimpurile, zilele săptămânii, alfabetul, formule, definiții etc.;

Măsuri de dispensare: dispensarea cititului cu voce tare în fața clasei; dispensarea citirii autonome a unor texte a căror lungime și complexitate nu sunt compatibile cu nivelul de abilitate al copilului; cantitatea excesivă de teme pentru acasă; memorarea poeziilor, formulelor, tabelelor, definițiilor; dispensarea studierii limbilor străine în forma scrisă sau citită;

Disgrafie/ Disortografie

Simptomatologie: scriere lentă, cu multe greșeli (confuzii, inversiuni, omisiuni, adăugiri de litere/silabe), scrie cuvintele legate, desparte cuvintele în două, scrie cuvinte fără sens, fără diacritice, desparte incorrect cuvintele în silabe; este nesigur la scrierea unor litere; inversează direcția trasării liniilor la scrierea literelor;

Măsuri compensatorii: folosirea computerului cu program de scriere video, cu corector ortografic, care permite realizarea unor texte corecte fără un efort suplimentar de recitare și de corectare a eventualelor greșeli; software pentru realizarea hărților mentale, scheme conceptuale; fotocopii adecvate ale unității de studiu;

Măsuri de dispensare: scrierii rapide după dictare; luării de notițe; copierii de pe tablă, recopierea textelor; respectării timpilor pentru realizarea sarcinilor de lucru în scris; cantitatea excesivă de teme pentru acasă.

Discalculia

Simptomatologie: calculează lent, nesigur; întâmpină dificultăți în recunoașterea și scrierea cifrelor, a simbolurilor matematice; schimbă locul unor cifre în timpul rezolvării unor exerciții sau probleme; noțiunea de „cantitate” se formează greu; dificultăți în învățarea ordinii numerelor (înșiruire crescătoare sau descrescătoare); greutăți în efectuarea celor patru operații de bază; dificultăți în stabilirea ordinii efectuării operațiilor; efort enorm în memorarea tablei înmulțirii; reține cu greutate expresii sau reguli matematice; dificultăți de efectuare a calculelor mintale; transpune cu dificultate problemele în limbaj matematic, extrage cu dificultate esențialul; dificultăți în începerea de unul singur a rezolvării unor probleme.

Măsuri compensatorii: calculator care să faciliteze operațiile de calcul, tabela pitagoreică, planșe cu formule matematice, scheme conceptuale etc.

Măsuri de dispensare: memorarea tablei înmulțirii, a formulelor matematice sau definițiilor, a scrierii textelor (de exemplu, probleme matematice) de pe tablă sau din manuale; compensare cu texte pregătite anticipat, printate și lipite pe caiete (sau lucru direct pe fișe); respectarea timpilor pentru realizarea sarcinilor de lucru în scris; cantitatea excesivă de teme pentru acasă; efectuarea mai multor teste/evaluări la puțină vreme unele după altele;

Evaluare adaptată:

- testele și verificările vor fi anunțate din timp; se asigură timp suplimentar (30-60 de minute) pentru execuția probelor sau se asigură verificări cu mai puține cerințe; se introduc probe informatizate; se asigură citirea cu voce tare de către profesor a sarcinilor de efectuat în timpul verificărilor. Subiectele se citesc pe rând, în ordinea în care se elaborează lucrarea;
- sunt asigurate folosirea instrumentelor compensative atât la probele scrise cât și la cele orale;
- se vor prevedea verificări orale ca alternativă la cele scrise (mai cu seamă la limbile străine);
- în notarea la probele orale se va ține cont de capacitățile lexicale și expresive ale elevului;
- în funcție de situație, evaluările vor fi de așa natură încât să limiteze scrisul (de exemplu, exerciții cu spațiu de completat, exerciții de bifat, unit etc.);

Știm că pare mult și mai ales dificil de realizat, dar cu dragoste, înțelegere și mai ales încredere în elevi putem să stabilim, în echipă, acțiuni benefice fiecărui copil.

Dacă un copil este încurajat, va învăța ce este încrederea.

Dacă un copil este tolerat, va învăța ce este răbdarea.

Songdo, orașul viitorului?

Prof. Alexandru Nicoară

Parag Kahnna în „Metropola astăzi” sublinia pe bună dreptate că ceea ce se întâmplă astăzi în orașele noastre este mai important decât ce se întâmplă oriunde altundeva, așezările urbane transformându-se în laboratoare experimentale mondiale, în viruși, dar în același timp și anticorpi ai unei rețele care interconectează fără cruțare o lume globalizată în ritm frenetic.

Problemele citadine ne sunt binecunoscute majorității dintre noi: trafic infernal, stres, program încărcat care nu mai ține cont de bioritmurile naturale, neajunsuri ridicate de efortul furnizării cu apă curentă, energie, gaz, electricitate, telefonie, internet, o niciodată pe deplin soluționată problemă a deșeurilor, însoțite de densitatea mare a populației. Toate acestea, în contextul în care explozia numărului populației creează în mod paradoxal nu o comuniune mai apropiată a cetățenilor, ci o atomizare a societății, o separare a indivizilor a căror singură comunicare rămâne cea din mediul virtual.

Poate că societatea japoneză, atât de evoluată din multe puncte de vedere, pe care spiritul de sacrificiu al samurailor o străbate ca un fir roșu, ne-a dat câteva semnale îngrijorătoare pentru societatea de mâine: angajații care împing călătorii în vagoanele de metrou („ambalatorii de sardine”, cum erau numiți acum un secol la metrourile din New York), personalul special antrenat pentru a neutraliza intențiile suicidare ale celor care așteaptă garnitura de metrou pentru călătoria finală sau personalul aceleiași rețele de metrou, care petrece noaptea la locul de muncă în spații calificate mai degrabă ca și cutii, sunt poate printre cele mai sugestive.

Schimbările climatice, sărăcia și inegalitatea sunt generate mai ales de către orașe, însă soluția se află tot în aceste centre politice, administrative, economice și culturale. Mai mult, în anul 2007 numărul populației urbane l-a depășit pentru prima dată în istorie pe cel al populației rurale și se estimează că în anul 2050 va deține două treimi din total.

Dacă țările timpuriu urbanizate au mai degrabă sarcina ingrată de readapta structuri vechi la timpuri noi, statele lansate în plin avânt economic, incluzând aici principalele focare de creștere demografică (China, India, țările africane), trebuie să gândească noile orașe pe termen lung. Doar China a urbanizat 300 de milioane de locuitori în ultimii 30 de ani, urmând să treacă alți 300 de milioane la capitolul citadin în cele două decenii care urmează.

Songdo, un oraș puțin sau deloc cunoscut celor mai puțin familiarizați cu preocupările urbanismului contemporan, este unul dintre noile orașe care aprind un licăr de speranță. Demararea inițiativei urbanistice ambițioase a început în 2008, iar termenul final a fost preconizat pentru anul acesta, 2017. Populația va crește însă în continuare, până în anul 2022 fiind prevăzute a fi construite 101.780 de gospodării locuite de 259.669 de locatari. Celui ce citește aceste numere îi este dificil să rămână indiferent la exactitatea cifrelor, care sugerează fără echivoc gradul precizie în planificare. Planificatorii orașului Songdo urmăresc ca ținte cheie în dezvoltarea sa: transportul, prevenirea criminalității, prevenirea dezastrelor, mediul înconjurător, interacțiunea dintre cetățeni și asigurarea de aplicații inteligente.

Dar cum bine știm, viața unui oraș, ca entitate, nu se încheie decât odată cu părăsirea sa, iar intervențiile care eventual vor asigura un reglaj cât mai fin pentru perfecționarea „metabolismului” orașului Songdo vor continua. Cum va arăta orașul viitorului, soluția la toate

tarele orașului contemporan? Va fi, se pare, un oraș inteligent, informațional, ubicuu (sunt numite și orașe-U). De unde această ubicuitate? De la serviciile informaționale avansate, adevărat nucleu al acestor orașe „wireless”. Ca și energia în zilele noastre, informația va trebui să fie disponibilă oriunde și oricând. Ubicuu înseamnă *pretutindeni, oriunde*, iar urbanistii ar adăuga și *pentru toți*. Informația trebuie să fie disponibilă tuturor cetățenilor, deși foarte interesantă e întrebarea legitimității unei astfel de intruziuni a Doamnei Informație în viața noastră. Suntem oare cu toții pregătiți pentru locuințe atât de inteligente încât par a avea o voie a lor, proprie.

Ce anume presupune orașul inteligent? Sensul restrâns al termenului este legat de resurse naturale și energie, transport, clădiri, condiții de locuit, toate concurând la existența unui oraș sustenabil, prietenos cu mediul și cu locuitorii săi. Pentru sensul larg al termenului apelăm la Giffinger și colaboratorii, care definesc orașul inteligent atribuind această inteligență locuitorilor, guvernării, economiei, sistemului de transport, mediului și modului de viață în general. Descrierea inteligenței pentru fiecare aspect în parte este definită prin trăsături specifice. Pentru a nu risca o prezentare prea tehnică, le enumerăm doar pe cele care se referă la om, la populație, un capitol drag oricărui cititor: nivelul de calificare, disponibilitatea de a învăța pe parcursul întregii vieți, toleranța socială și etnică, flexibilitatea, creativitatea, cosmopolitismul și participarea la viața publică.

Pentru continentul nostru, într-un clasament al orașelor care așează în balanță toți parametri „intelenți” enumerați mai sus, un top 10 include doar orașe din Danemarca, Finlanda, Austria și Olanda, cu Luxembourg totuși pe primul loc. Ca o curiozitate interesantă pentru noi, între primele 70 de orașe europene apar și 3 din România: Timișoara (locul 55), Sibiu (locul 63) și Craiova (locul 68). Dintre toate secțiunile ele au performat cel mai bine, bizar pentru noi la prima vedere, la capitolul mediu inteligent: Timișoara locul 4, Sibiu locul 13, iar Craiova locul 33. Deși nu apare menționat aici, numele orașului nostru, Cluj-Napoca, este vehiculat în presa ultimelor zile ca primul oraș inteligent al României. Inspirată de direcțiile generale urmărite în cazul unui oraș inteligent, primăria orașului așează pe tapet: accesul la internet (infrastructură), transport și mobilitate urbană, siguranța cetățeanului, energie și mediu, relația cetățean-primărie.

Mai concret, sunt incluse:

- facilități la impozitarea clădirilor „verzi”;
- promovarea energiilor regenerabile;
- iluminarea străzilor cu tehnologie LED;
- iluminarea inteligentă în Parcul Central;
- autobuze electrice;
- semafoare interconectate;
- rețeaua de auto-închiriere a bicicletelor;
- plata parcarilor prin SMS;
- o aplicație care permite identificarea parcarilor libere;
- plata prin internet a taxelor și impozitelor locale, a amenzilor;
- programarea online a căsătoriilor, transcrierilor de acte civile;
- programarea pe internet a ocupării terenurilor din Baza Sportivă Gheorgheni;
- sesizări on-line;
- sistemul de monitorizare prin intermediul a 295 de camere de supraveghere etc.

Cluj-Napoca are un as în mână, acela de a fi devenit un mic Silicon Valley al României. Firmele IT, abil implicate de guvernanți în proiecte locale, contribuie decisiv, și cu atât mai mult o vor face în viitor, la profilul de oraș inteligent.

În futuristul oraș informațional, spațiul fluxurilor de informație, bani, putere de influență, depășesc în suprafață și performanță spațiul geografic propriu-zis. Într-adevăr, cine ar fi bănuie în urmă cu doar câteva decenii, fermitatea cu care orașe ca Dubai vor avea să se dezvolte în spații geografice atât de vitregi.

Nu putem fi totuși atât de naivi încât să credem că adoptarea unei astfel de soluții e generată doar de viziuni ale viitorului. Coreea de Sud are și o agendă mai concretă, care dorește a contracara efectul economic negativ al dezindustrializării și a rămâne competitivă lângă o Japonie mereu puternică și o Chină în plină emergență. Practic avem de a face cu o parte a Zonei Economice Libere Incheon și concomitent cu un centru de afaceri, logistic și IT. Ca centru de afaceri, poziția unui oraș este crucială. Trasând pe hartă un cerc cu raza de trei ore și jumătate de zbor de la Songdo, circumscriem acestui cerc 2,5 miliarde de locuitori, aproximativ o treime din populația lumii. Guvernanții Coreei de Sud s-au gândit pe bună dreptate că amplasarea mediană între China și Japonia este mai comodă și preferabilă tradiționalelor centre de afaceri pentru estul Asiei, situate oarecum nefiresc în sud-est, Hong-Kong și Singapore. Ne putem închipui serviciile pe care sud-coreenii le-au oferit știind că vor concura cu cele mai bune două aeroporturi din lume ai ultimilor ani, situate în amintitele Hong-Kong și Singapore. John Kasarda preconizează noul oraș, *aerotropolis*, în care orașul propriu-zis e generat de aeroport, care îi asigură conexiunile specifice globalizării.

Care sunt avantajele privind logistica? Sunt marile porturi, ca Gwangyang, și noul aeroport de clasă internațională din Incheon. Dubii în legătură cu calitatea celei de a treia fațete, cea IT, cred că nu are nimeni care este familiarizat cât de cât cu dezvoltarea sectorului electronic în Republica Coreea. Evident, pentru a atrage personal internațional bine pregătit în toate aceste domenii, sud-coreenii nu au omis asigurarea unor servicii medicale și educaționale de înaltă ținută sau chiar obligativitatea utilizării limbii engleze în documente oficiale. Pentru complexe de locuințe destinate expatriaților s-a promovat chiar și construirea terenurilor de golf.

Orașul remediu al viitorului cu siguranță va avea ca strategii de bază trecerea la tehnologii energetice post-hidrocarburi, managementul încununat cu succes al unor resurse cel puțin aparent insuficiente, ambient plăcut cât mai natural în măsura posibilităților, evitarea sau măcar atenuarea efectelor încălzirii globale sau ale pandemiilor. Caracterul ecologic al noilor orașe-proiect este trădat și de inițiativa planificatorilor urbanistici de a readuce omul pe coordonatele naturii. Parcurile, arborii izolați, micul covor vegetal încurajat pe acoperișul zgârie-norilor est-asiatici sunt introduse sau reintroduse cu o lăudabilă obstinație în peisaj.

De data aceasta e necesară planificarea extrem de rațională. Mult prea adesea am făcut saltul în gol fără o plasă de siguranță. Intensificarea urbanizării a fost chiar asemănată cu „furtuna perfectă”, care negreșit va solicita la maxim abilitatea societății de a soluționa probleme globale. Deși producția cinematografică „Unde erai când luminile s-au stins?” își permitea, prin caracterul insolit al accidentului la data respectivă, să abordeze într-o manieră comică pana de curent care a afectat 30 de milioane de locuitori din nord-estul Statelor Unite ale Americii, de atunci astfel de evenimente, de proporții chiar mai mari, petrecute mai ales în noul mileniu, au rămas în amintirea a milioane de oameni. Ele au culminat cu sincopa electrică din 30-31 iulie 2012, în care au avut de suferit sub o formă sau alta 620 de milioane de locuitori. Ca să fie cât se

poate de clară anvergura ciclopică a numărului tocmai amintit, el reprezenta aproximativ 8,7% din populația planetei la acea dată.

Substratul informatic al vieții noastre de azi ar putea părea unora iluzoriu comparativ cu concretețea becului aprins de admirabila invenție numită electricitate, însă nu trebuie să ne lăsăm amăgiți, când sistemul informatic al viitorului va cădea, lipsa curentului va fi doar una dintre probleme.

Da, trăim într-o lume înfricoșată de „monștri megalopolis-ieni”, care în viitor își vor întinde brațele pentru a creaa poate chiar orașul mondial, monstrul suprem care își devorează propriii copii. Cei care nu mai așteaptă eventualele intervenții urbanistice, recurg cu disperare la o întoarcere în trecut, o revenire la natură, simplitate. Formele sunt multiple și îmbracă hainele comunității amish, ale fenomenului numit exurbanizare (o soluție de compromis, în fond) sau altele.

Planificatorii urbani au datoria, ca noi toți dealtfel, de a rămâne optimiști, de a căuta soluții la o problemă de amploare și de mare complexitate, dar care în niciun caz nu va depăși geniul omului, dezvăluit luminii în momentele de cumpănă, acesta reușind în al doisprezecelea ceas imposibilul. Pentru a da concretețe acestei opinii, lupta noastră cu rarefierea stratului de ozon pare a fi un astfel de exemplu. Parafrazându-l pe Henry David Thoreau, prețul oricărui lucru este dat de suma vieților pe care le așezi în celălalt taler al balanței. Cu gândul protejării acestor vieți, viitorul orașului ca și casă a omului nu poate fi decât unul strălucit.

- Do Hyun Ji - *Incheon Free Economic Zone: Is It Really Sustainable?*, Cornell University
- Giffinger et al - *Smart Cities, Ranking of European medium-sized cities*, Vienna University of Technology, 2007
- Ilhan Aylin, Möhlmann Rena and Stock Wolfgang G. - *Citizens' Acceptance of U-Life Services in the Ubiquitous City Songdo*, Department of Information Science, Heinrich Heine University Düsseldorf, Düsseldorf, 2015
- Kuecker Glen David - *Buidling the Bridge to the Future: New Songdo City from a Critical Urbanism Perspective*, DePauw University, 2013
- Sang Keong Lee et al - *Interantional Case Studies of Smart Cities – Songdo, Republic of Korea*, 2016

O floare numită Paști

Prof. Voichița Șimon

Așa cum în fiecare an toți pomii și plantele au o floare a lor proprie, tot așa și fiecare an își are floarea lui, numită Paști, adică Învierea Domnului.

Și așa cum privim la florile câmpului și ale pomilor și ne bucurăm, fără să înțelegem taina frumuseții lor, tot așa privim și la această sărbătoare luminoasă a Învierii și ne bucurăm, fără să ne explicăm, de taina ei cea mare. Și taina aceasta este taina trecerii din moarte la viață a Domnului.

Nimeni nu știe cum s-a întâmplat, nimeni nu știe cum a înviat Iisus Hristos, Domnul nostru, dar toată lumea se bucură, toată lumea simte bucuria acestei Învieri.

Ați văzut ce urâți sunt pomii uscați. Așa erau și oamenii până la venirea Domnului Hristos. Ușcați, urâți pentru că erau triști, pentru că Dumnezeu, de care le era așa de dor, încă nu era cu ei, încă nu venise pe pământ.

După ce Domnul Hristos a venit pe pământ, Dumnezeu a fost împreună cu oamenii, a fost aproape de ei ca într-o familie. Și le-a vorbit, i-a mângâiat, i-a vindecat. Dar ei nu L-au cunoscut, căci Dumnezeu era în trupul pe care l-a luat cu o sămânță în pământ. Și știți că sămânța în pământ nu se vede. Așa era și Dumnezeu pe pământ. Ascuns. Oamenii îl vedeau, simțeau puterile lui, dar le era greu să creadă și să înțeleagă că este Dumnezeu.

Și cât a stat Domnul Iisus Hristos printre oameni, el a crescut ca o rădăcină în pământ uscat, fără să le spună oamenilor cine este El. I-a lăsat numai să simtă puterea Lui dumnezeiască și așa să creadă în El ca este Fiul lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu nu se vede, ci numai se crede în El. Și numai prin credință îl vedem, ca și cum l-am vedea cu ochii noștri.

Și așa cum vine vremea pentru floare să înflorească, așa a venit și vremea florii Învierii să se arate lumii. Atunci cei care nu au crezut în El și nu L-au cunoscut, L-au gonit afară dintre ei. L-au scos afară din orașul lor, L-au bătut și L-au omorât, crezând că scapă de El. Dar Dumnezeu, acea sămânță ascunsă în pământ, a răsărit și a făcut o floare mai minunată decât toate florile de pe pământ.

În fiecare noapte de Paști această floare răsare albă și strălucitoare ca să le vestească oamenilor o taină: că moartea este depășită și oamenii pot fi vii dacă cred în această floare a Învierii și vor să o aibă și ei în sufletele lor.

Când mergem în noaptea de Paști la Biserică ca să luăm lumină, când ne aprindem lumânarea de la preotul care ne cheamă: „Veniți de luați lumină!” atunci, dacă avem credință, o să vedem cum această floare a Învierii începe să strălucească tainic în mâinile oamenilor și în sufletele lor.

Semnul florii Învierii este lumina lumânării și bucuria din suflet, precum și cântarea: „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le!”

Festivalul muzicii clasice în școlile noastre

Prof. Valeria Tite. Școala Gimnazială „Alexandru Vaida-Voevod”

Prof. Monica Chiorean, Colegiul de Muzică „Sigismund Toduță”

Classic Junior Festival este un proiect cultural-educational menit să prezinte muzica clasică într-o manieră interactivă și accesibilă celor mici, să stârnească interesul pentru instrumentele muzicale, dar și să amintească de această alternativă a petrecerii timpului liber.

În luna decembrie 2016 s-a desfășurat a doua ediție a *Classic Junior Festival - Săptămâna Muzicii Clasice*, un eveniment dedicat copiilor, organizat de *Asociația Culturală Play* din Sibiu. La invitația acestei asociații, au fost implicate în activitățile proiectului două dintre școlile clujene, respectiv Colegiul de Muzică *Sigismund Toduță* și Școala Gimnazială *Alexandru Vaida Voevod*.

Acțiunile au avut ca obiectiv esențial promovarea valorilor culturale autentice în rândul copiilor, prin intermediul muzicii clasice, unul dintre scopurile fundamentale fiind încurajarea prezenței audiției în mediul școlar.

Proiectul s-a desfășurat pe trei direcții: audiții de muzică în clasă, *Sunet și culoare*-desen+muzică-activitate de creație plastică desfășurată în timpul audițiilor muzicale, *Sunete și cuvinte*-muzică+literatură- activitate de creație literară, având ca scop folosirea abilităților imaginative și creative pentru a transpune muzica pe hârtie sub titlul generic *Ce înseamnă muzica pentru mine?*.

Fiecare clasă implicată în proiect a primit un KIT CJF- adică un CD cu muzică clasică pentru audiții în clasă și planșe personalizate pentru desen / pictură și pentru compuneri / eseuri.

În urma jurizării lucrărilor, au fost atribuite premiile I, II, III la fiecare clasă participantă, la secțiunea *Sunet și culoare*, lucrările premiate fiind expuse în foaierea Academiei de Muzică *Gh. Dima* Cluj-Napoca, în penultima săptămână a lunii decembrie.

La secțiunea *Sunete și cuvinte* au participat, conform regulamentului, elevii claselor a III-a și a IV-a din cele două școli. Urmare a jurizării lucrărilor, au fost atribuite premiile I, II, III la fiecare clasă participantă. Cele mai creative 20 de compuneri despre muzica clasică vor fi publicate într-o broșură a *Asociației Culturale Play*, denumită *Copiii și muzica clasică*.

Elevii premiați la ambele secțiuni au fost recompensați cu diplome.

În data de 16 decembrie, Quartetul condus de violonistul Mihai Andrițcu, din Sibiu, a susținut două miniconcerte de muzică clasică în sălile de sport ale celor două școli, eveniment primit cu mult entuziasm de către elevii claselor primare. Din repertoriu au făcut parte lucrări precum: *20-th Century Fox*, *Sound of Music*, *Lacul Lebedelor (Dansul lebedelor mici)*- P.I.Ceaikovski, *Sleeping beauty Vals*- P.I.Ceaikovski, *Dans Ungar*-I.Brahms, *Frozen-Let it be*, *Star Wars*-John Williams, *Silent Night*, *Looney Toons*.

Elevii au aplaudat la scenă deschisă momentele când au recunoscut bucăți muzicale celebre, care reprezintă coloana sonoră din filmele de desene animate preferate.

Cadrelor didactice implicate în proiect și-au exprimat gândurile și opiniile referitoare la activitățile desfășurate în cadrul proiectului *Classic Junior Festival*.

Opinii ale cadrelor didactice de la Școala Gimnazială "Al.Vaida-Voevod":

„Proiectul ne-a dat prilejul să ne exprimăm în compoziții plastice deosebite și să ne încărcăm cu acorduri din muzica clasică. A fost un prilej de încântare și pentru dascăli și pentru elevi.” (Lucia Văsar-prof.înv.primar PA);

„Le mulțumim pentru vizită și pentru lecția de muzică artiștilor din Quartet!” (Gabriela Bucur- prof.înv.primar PB);

„Participarea elevilor clasei pregătitoare C, și a mea deopotrivă, la evenimentul desfășurat în săptămâna 12-16 decembrie în școală- *Săptămâna Muzicii Clasice* din cadrul *Classic Junior Festival*- a constituit un prilej de bucurie și un bun motiv de detectare a aptitudinilor artistice.

Utilizez la clasă, cât pot de des, muzica în surdină, ca fundal sonor, care să nu distragă atenția, dar care să favorizeze memoria.

Așadar, consider că este foarte potrivit să expunem copiii încă de la vârste fragede muzicii de CALITATE. Cred cu adevărat în influența pozitivă a muzicii clasice asupra dezvoltării inteligenței.

Așteptăm cu nerăbdare și alte acțiuni în acest sens.” (Alexandra Maja- prof.înv.primar PC);

„O activitate interesantă care promovează muzica clasică. Copiii au primit pozitiv activitatea.” (Claudia Morar- prof.înv.primar I A);

„Melodiile alese au fost încântătoare! Ne-au plăcut mult atât nouă, celor mari, cât și copiilor. A fost frumos! Vă mulțumim și vă mai așteptăm!” (Olga Mititelu- prof.înv.primar II B);

„Audiția de muzică clasică a fost binevenită, deoarece elevii de ciclul primar au rar contact cu ea. Muzica place, liniștește, relaxează și ajută la formarea culturii muzicale și conturarea gustului muzical pentru muzică de calitate.” (Ioana Zăhan- prof.înv.primar III A);

„Concertul de muzică clasică din 16 decembrie a fost o activitate foarte reușită, având, în primul rând, caracter educativ.

În al doilea rând, a fost o activitate atractivă, relaxantă, adaptată vârstei copiilor din ciclul primar.

Prestația interpreților a fost una de excepție. Copiii au fost încântați că li s-a oferit ocazia să îi asculte.” (Simona Morar- prof.înv.primar III);

„O *întâmplare* fericită, așteptată și o prestanță deosebită a instrumentiștilor. Le mulțumim și ne mai dorim astfel de *întâmplări*.” (Valeria Tite- prof.înv.primar III C);

„Pentru mine, activitățile au fost o încântare, fiind parte a activităților pe care le întreprind. Lucrez mult pe muzică clasică și pictură, de niște ani buni.

Fragmentele muzicale au fost sugestive și potrivit alese pentru copii, astfel încât ei au reușit să redea ceea ce au simțit prin culoare, fiind purtați pe aripile sunetelor muzicale. Cei mai buni desfășoară astfel de activități de 4-5 ani (balet, pian) și s-a observat acest lucru.

Festivalul a adus câteva zile de bucurie, lumină și un bun prilej de a dezvolta creativitatea copiilor prin cuvinte și culori magice. Am participat cu drag la festival!” (Viorica Cristolțan- prof.înv.primar IV A);

„Activitate foarte atractivă, muzica *trăită pe viu*, care a plăcut mult copiilor, aceștia exprimându-și dorința de a mai participa la astfel de evenimente.” (Doina Serghiac- prof.înv.primar IV B).

Opinii ale cadrelor didactice de la Colegiul de Muzică “Sigismund Toduță”:

“Acest tip de activități îi ajută pe elevi să-și exprime sentimentele, trăirile afective prin pictură și muzică. Le dezvoltă creativitatea și spiritul competitiv. Nu în ultimul rând, se realizează transferul de informații în domeniul artelor”. (Ignat Ramona- prof.înv.primar I A)

”Acest tip de activități le dezvoltă copiilor imaginația și-i *obligă* să-și transpună sentimentele prin pictură.” (Vălcan Maria- prof.înv.primar I C);

“Proiectul a fost util în dezvoltarea creativității elevilor, un adevărat exercițiu de relaxare. Elevii noștri sunt obișnuiți cu studiul muzicii, deci cu atât mai binevenite sunt audițiile muzicale cu orice ocazie.” (Blenche Mirela- prof.înv.primar II A);

“Sunet, culoare, bucurie, mirare, voie bună, plăcerea de asculta, de a picta și crea după propriile sentimente, entuziasm și satisfacție la aflarea premianților, toate sub auspiciile unui proiect binevenit și bine primit în școala noastră.” (Stan Floredana- prof.înv.primar II C);

“A fost o activitate care a reușit să atingă sufletul tuturor: muzică, expresie, culoare, îmbinate într-un cadru perfect, copiii reușind să călătorească pe aripile imaginației și să-și exprime liber sentimentele.” (Vîtcă Dorina- prof.înv.primar III C);

“Activitățile la care au participat elevii au fost o reală și binevenită completare a multor ore de studiu în domeniul muzicii. Câtă bucurie, entuziasm și satisfacție când au recunoscut, după primele acorduri, bucăți muzicale celebre. Desenele și compunerile copiilor au scos la iveală trăiri atât de diverse, idei ingenioase și originale, explicații surprinzătoare ale alegerilor făcute în lucrările lor, deși toate au pornit de la aceleași fragmente muzicale.

În ceea ce privește participarea la miniconcertul cvartetului, replica șoptită a unui elev cred că spune totul: *aici suntem ca peștele în apă...* (Chiorean Monica- prof.înv.primar III A);

“A fost deosebit de interesantă tema, atractivă pentru copii și creatoare. Am fost plăcut surprinsă de rezultatele pe care le-a avut proiectul: compuneri inedite și desene foarte bune.” (Rogozan Carmen- prof.înv.primar IV A);

“O activitate foarte atractivă, elevii având posibilitatea ca în drumul lor pe minunatul tărâm al muzicii să întâlnească personaje de la care să învețe tainele frumoase și dorința de a împărtăși celorlalți emoție, bucurie, căldură.” (Constantin Elisabeta- prof.înv.primar IV C).

Tratarea diferențiată a elevilor la orele de limba franceză

Prof. Magdalena Dănilă

Învățământul contemporan aduce în centrul atenției elevul, privit ca subiect activ al propriei formări. În aceste condiții, se impune folosirea în activitatea didactică a unor forme de organizare și strategii de acțiune operante și productive.

Prin logica lor internă, metodele active tind să asigure atât procesul de individualizare a învățării, cât și pe cel de socializare și de cooperare. Pentru că se bazează pe munca în grupuri mici, pe discuții dirijate, permit o tratare diferențiată a elevilor.

Unul din resorturile teoretice ale acțiunii de diferențiere a instruirii, îl reprezintă ideea egalității șanselor față de educație. Astfel, profesorul trebuie să devină organizatorul unor situații favorabile învățării, pentru fiecare elev în parte.

Două tehnici de organizare a activității sunt tot mai răspândite în învățământul colectiv: activitatea pe grupe mici de elevi și învățământul individualizat. Învățământul colectiv obișnuit nu trebuie neglijat, dar în cadrul lui se impune să se realizeze tratarea individuală a elevilor.

De asemenea, pornind de la “Teoria inteligențelor multiple”, elaborată de H.Gardner, se pot crea lecții care asigură un cadru care ia în considerare diferențele individuale, în procesul de învățare.

Practica mi-a dovedit că activitatea cu grupe mici de elevi (eterogene), în cadrul orelor de limba franceză, asigură o tratare adecvată a elevilor. Acest tip de activitate promovează inițiativa și spontaneitatea acestora, permite aplicarea unor metode de lucru specifice învățământului individualizat, precum și adaptarea procesului de învățământ la particularitățile elevilor.

Una dintre metodele de activitate independentă care si-a dovedit eficiența și la orele de limba franceză desfasurate pe grupe, este învățarea cu ajutorul fișelor de lucru. Aceasta are, printre altele și avantajul de a individualiza instruirea prin luarea în considerare a ritmului de lucru propriu fiecărui elev.

Munca în grup, procesul de influențare reciprocă, are o importantă contribuție la formarea personalității elevului. Printre metodele active cu evidente valente formative, adaptate studiului limbii franceze se numără și jocul de rol, studiul de caz, simulările în general.

Mă voi opri însă asupra câtorva tipuri de exerciții care implică participarea activă a elevilor și favorizează tratarea diferențiată a acestora.

a) Les matrices (matricele)

- “Le chapeau”

Se pun într-o pălărie noile cuvinte, expresii... descoperite cu ocazia audierii unui document oral autentic. Fiecare elev trebuie să extragă mai multe cuvinte și să improvizeze o povestire.

- “Sur le modèle d’une suite arithmétique” ($n, n+1, n+1+1 \dots$)

Elevii trebuie să continue o povestire/întâmplare începută de profesor reluând ceea ce a spus acesta și adăugând apoi un element suplimentar. Elevul următor reia ceea ce vecinul său tocmai a spus și adaugă un nou element, și așa mai departe. (“povestire în lanț”)

- “Les mots-valises”

Elevii trebuie să construiască fraze, focalizându-și atenția asupra alfabetului.

Ex. Je vais acheter des allumettes en Allemagne.

Elevul următor va face același lucru cu litera B.

b) Les jeux (jocurile)

- “Le baccalaureat”

Se face un tabel cu mai multe coloane, fiecare având o temă lexicală precisă.

Se ia o literă la întâmplare. Primul care a găsit un cuvânt pentru fiecare coloană, începând cu acea literă, câștigă un punct.

- “Le morpion de conjugaison” (x și 0)

Fiecare jucător își alege un semn: x sau 0. Jucătorul alege o căsuță și trebuie să conjuge verbul la persoana aleasă, îl scrie în căsuță și, dacă conducătorul jocului validează, pune un x sau un 0 în căsuță. Primul jucător care alinează trei semne, câștigă.

Sursa: Internet

- “Les batailles au tableau”

Se scriu pe tablă ore, cifre, cuvinte...

Se împart elevii în doua grupe. În picioare, în fața tablei ei formează doua șiruri. Primul din fiecare șir are în mână o cretă. Atunci când profesorul pronunță unul din cuvintele scrise pe tablă, cei doi adversari aleargă spre tablă. Primul care încercuiește cuvântul pronunțat, marchează un punct pentru echipa sa și se întoarce la coada șirului. Echipa câștigătoare este cea care a marcat mai multe puncte.

Diferențierea nu înseamnă renunțarea la un program unitar de instruire, deoarece se păstrează aceleași obiective, aceleași conținuturi.

Bibliografie:

[1] Bocoș, Mușata, “Instruire interactivă”, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca,

2002

[2] Dragomir, Mariana, “Considérations sur l’enseignement-apprentissage du français langue étrangère”, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2008.

[3] Radu, Ion T., “Învățământul diferențiat”, Editura Didactică și Pedagogie, București,

1978.

[4] Schlemer, K., “La grammaire inductive et la conception d’exercices”, Module 10,

Accord, Paris, 2003.

Sitografie:

<http://maisquefaitlamaitresse.com/jeux-de-conjugaison-le-morpion/>

Internetul – prietenul sau dușmanul copiilor?

Prof. Maria Verebei

Rolul și locul internetului în viețile copiilor este un subiect îndelung dezbătut în ultimii ani. Din ce în ce mai mulți cercetători caută să observe efectele frecvenței utilizării a internetului, a rețelelor de socializare și a jocurilor online. Internetul este o sursă nelimitată de informații diverse din nenumărate domenii și poate fi atât benefic cât și dăunător celor care îl utilizează, în special copiilor din ce în ce mai interesați și atrași către această lume virtuală plină de curiozități și necunoscut.

Că vrem sau nu vrem, copiii sunt expuși la vârste din ce în ce mai mici gadgeturilor, majoritatea dintre ele conectate la internet. Fie că le punem un cântecel pe telefon când suntem în mașină, fie că le luăm o tabletă ca să se joace, îi obișnuim de mici cu tehnologia. Nu e un lucru rău, doar că, pe măsură ce tehnologia are o pondere din ce în ce mai mare, cresc și amenințările la care copiii sunt expuși.

A cere unui copil să nu utilizeze internetul e ca și cum i-ai cere să nu meargă cu mașina, avionul, vaporul, să nu folosească telefonul sau alte mijloace tehnice, să nu se uite la televizor, etc., întrucât acestea pot prezenta un pericol. Cu toții suntem de acord că acest lucru nu este posibil.

De aceea, articolul de față își propune să prezinte câteva beneficii, dar și efecte negative pe care le internetul le poate avea asupra copiilor și să ofere câteva sfaturi părinților pentru ca internetul să devină prietenul și nu dușmanul copiilor lor.

Beneficiile utilizării internetului

Beneficiile utilizării internetului se referă la resursele bogate pe care le pune la dispoziția copiilor care se interesează de un subiect anume, care îl folosesc pentru a-și face temele, proiecte, referate, pentru a-și lărgi sfera cunoștințelor sau a se pune la curent cu întâmplări și evenimente din întreaga lume. De asemenea, tot prin intermediul internetului, copiii de azi intră în contact cu tot mai multe persoane de diferite etnii, religii, culturi oferindu-le șansa de a cunoaște și a lega prietenii cu oameni diferiți lor, devenind astfel mai toleranți poate față de ceea ce este diferit de propria persoană.

Un alt beneficiu al utilizării internetului ar putea fi, din punct de vedere al anumitor părinți, faptul că nu mai duc grija copilului atunci când el stă acasă, petrecând timp în fața calculatorului, în loc să umble pe străzi sau prin alte locuri mai mult sau mai puțin periculoase.

În astfel de familii, internetul reprezintă o mai mică amenințare pentru copil decât timpul petrecut în afara casei, în compania unor persoane necunoscute sau dezagreutate de către părinți.

Tot la capitolul beneficii ale utilizării internetului ar putea intra și concluziile la care au ajuns anumiți cercetători și anume că internetul stimulează dezvoltarea cognitivă și psihosocială, jocurile pe calculator îmbunătățesc orientarea vizual-spațială, timpul de reacție și atenția. Totodată, unele cercetări arată ca utilizarea frecventă a motoarelor de căutare îi face pe copii mai pricepuți în a-și aminti unde găsesc informațiile de care au nevoie în loc de a fi nevoiți să memoreze informațiile în sine. Astfel, creierul nemaifiind ocupat cu memorarea unei mari cantități de informații, poate să se angajeze și să aloce mai mult timp altor procese precum gândirea critică și rezolvarea de probleme.

Efectele negative ale utilizării internetului

Putem spune că efectele internetului asupra copiilor țin foarte mult de modul în care este utilizat. Prin urmare, folosirea frecventă a internetului de către copii poate fi și foarte dăunătoare. Deși prin intermediul internetului se pot stabili sau menține relații la distanță (prieteni sau rude din alt oraș sau plecate în altă țară), se vorbește tot mai des despre superficialitatea relațiilor, a prietenilor online care împiedică un contact direct, autentic, între cele două persoane. Concomitent, timpul îndelungat petrecut online poate avea consecințe grave asupra sănătății fizice cât și mentale, precum: deprivarea de somn, oboseală cronică, izolare, scăderea interesului și neglijarea activităților legate de școală și a timpului petrecut alături de familie și prieteni.

Un efect negativ ar fi faptul că, informațiile în care abundă mediul virtual nu sunt întotdeauna selecționate și copilul este vulnerabil în fața mai multor pericole. Pe lângă materialele cu conținut obscen, se găsesc foarte multe site-uri și materiale care încurajează sau promovează violența și care îi influențează ușor pe cei mai vulnerabili.

Deși unul dintre avantajele internetului îl constituie bogăția informațiilor pe care o oferă și de care copilul se poate folosi pentru pregătirea sa școlară, există frecvente cazuri în care, din cauza timpului îndelungat petrecut în fața calculatorului, el ajunge să-și neglijeze temele, să nu mai fie interesat de școală, să absenteze mult sau chiar să renunțe la a se mai duce la școală.

Un alt efect negativ important este hărțuirea atunci când copilul intră în contact cu oameni cu intenții ascunse, mesaje cu conținut sexual, agresiv, amenințător, abuziv. Pericolul și mai mare este când, seduși și manipulați de anumite persoane, copiii stabilesc să se și întâlnească cu acestea, devenind astfel potențiale victime ale pedofililor, agresorilor, traficantilor de carne vie, de droguri ș.a.m.d.

După cum putem observa, internetul poate fi o resursă importantă dar și un pericol pentru copilul vulnerabil care are acces nelimitat la mediul online. În ultima perioadă tot mai mulți copii folosesc smartphone, tablete, laptopuri și alte electronice, fiind în pas cu tehnologia. Pe lângă motoarele de căutare, filmele, muzica, jocurile la care au acces, cei mai mulți au acum conturi pe diferite rețele de socializare – un alt subiect controversat în ultimii ani. Aceste rețele de socializare pot fi folosite în diverse scopuri, mai mult sau mai puțin constructive pentru copii. Unii cercetători au constatat că folosirea rețelelor de socializare joacă un rol important în creșterea stimei de sine datorită “like”-urilor și “comment”-urilor pozitive primite din partea prietenilor apropiați. Pe de altă parte, acest lucru, susțin ei, poate duce la o scădere a autocontrolului, atât în mediul online, cât și în viața de zi cu zi.

Sfaturi utile pentru părinți

Pentru a răspunde la întrebarea ce anume ar putea face adulții pentru a-i îndruma pe copii să folosească rețelele de socializare în mod constructiv, cred că e important ca accesul copiilor la internet să fie supravegheat și limitat pentru protecția lor. Deși unele rețele de socializare nu acceptă utilizatori cu vârste mai mici de 18 ani, tot mai mulți părinți se simt neputincioși în a ține sub control accesul copiilor lor și timpul petrecut de aceștia pe Facebook, Twitter și nu numai. Este important să se discute cu copilul despre nevoile și așteptările lui privind folosirea rețelei de socializare, dar și despre pericolele la care se expune. El trebuie învățat să se protejeze și să comunice cu părinții ori de câte ori primește vreun mesaj cu caracter sexual, abuziv, amenințător și ori de câte ori i se cer informații personale, date sau poze în diverse contexte, o relație deschisă, sinceră și de încredere părinte-copil fiind esențială.

Părinții care lasă copilul nesupravegheat timp îndelungat, având acces la internet, pot folosi programe de filtrare a conținutului web și de control parental gratuite sau contra cost, pentru a limita accesul copiilor pe anumite site-uri, a timpului petrecut în mediul virtual. Deși nu toți părinții cunosc aceste opțiuni sau nu apelează la ele, este foarte important să ia în considerare folosirea unor astfel de programe, reducând pericolele la care este expus cel mic. Comunicarea cu copilul este fundamentală și stabilirea împreună cu acesta a unui program și a unor reguli clare privind utilizarea internetului, discutând despre primejdii, modalități de a se apăra de potențiali agresori, protejându-și intimitatea online (cum să refuze sau să blocheze anumite contacte, să nu furnizeze informații personale necunoscuților ș.a.m.d.) dar și despre prioritățile copilului (activități educative, sportive, recreative etc.) în defavoarea timpului petrecut online și a consecințelor pe termen lung ale utilizării internetului în exces.

În privința performanțelor școlare ce au de suferit din cauza folosirii exagerate a internetului, părinții pot discuta cu copilul care sunt așteptările lor legate activitatea școlară, importanța acesteia și pot stabili împreună anumite reguli astfel încât educația să fie o prioritate.

În concluzie,

Internetul reprezintă evoluția și vrând-nevrând face parte din viețile noastre din ce în ce mai mult, fiind o sursă inepuizabilă de informații. Deși mediul online oferă numeroase beneficii utilizatorilor din ce în ce mai tineri, este datoria adulților, a părinților să își protejeze copiii și să îi ajute să se dezvolte armonios, ferindu-i de pericole, stabilind o relație bazată pe comunicare și încredere, lăsându-i să se bucure de inocența acestei perioade din viață într-o lume în care tehnologia și știința progresează din ce în ce mai rapid.

Așadar, internetul nu este bun sau rău, nu este benefic sau nociv. Este doar un instrument, precum un baros pe care îl poți folosi fie pentru a dărâma o casă, fie pentru a o construi.

